

Çocuk ve Küçük Kuzu

Jane MEADOW

Çocuk ve Küçük Kuzu

Jane MEADOW

Oliver otobüsten indi ve saman ile güneş ışığının kokusunu içine çekti. Büyükanne ve büyükbabasının çiftliği önünde bir resimli kitap gibi uzanıyordu. Büyükanne Ruth verandadan el salladı, yeşil önlüğü dalgalanıyordu. Büyükbaba Walter düz şapkasını hafifçe kaldırıp gülümsedi. 'Bir yaz boyunca işlere hazır mısınız?' diye sordu. Oliver başını salladı, kırmızı çizmeleri yumuşak toprağa gömüldü.

Büyükanne Ruth çiftliği Oliver'a gezdirdi. 'Her sabah önce hayvanları besleriz,' dedi. 'Sonra küçük kuzuyu kontrol ederiz.' Oliver kuzuyu görünce gözleri kocaman açıldı. Küçük ve tüylüydü, kırmızı kurdeleli bir tasma ve minik pirinç bir çingırağı vardı. 'Ne kadar küçük!' diye fısıldadı Oliver. Kuzu kara gözlerini kırıştırdı ve annesinin arkasına saklandı.

Ertesi sabah Oliver erken uyandı. Mavi tulumunu ve kırmızı çizmelerini giydi. Büyükbaba Walter ona bir kova yem verdi. 'Önce işler, sonra oyun,' dedi. Oliver tavukları ve keçileri besledi. Sonra kuzunun ağılına gitti. Kuzu utangaçtı ve annesinin yanından ayrılmıyordu. Oliver sessizce oturup bekledi.

Oliver her sabah kuzuyu ziyaret etti. Taze saman ve temiz su getirdi. 'Merhaba, küçük kuzu,' dedi yumuşak bir sesle. Kuzu sadece meledi ve geri çekildi. Büyükanne Ruth çitten izliyordu. 'Koyunlar yumuşak melemeler ve küçük hareketlerle konuşur,' dedi. 'Kulaklarına ve kuyruğuna bak.' Oliver başını salladı ve dikkatle izledi.

Her gün Oliver yeni bir şey fark etti. Kuzu tedirgin olduğunda kulakları yassılaşıyordu. Meraklandığında kulakları dikiliyordu. Oliver yavaş hareket etmeyi ve yumuşak konuşmayı öğrendi. 'Güvendesin,' diye fısıldadı. Kuzu minik bir adım attı. Oliver'ın kalbi sevinçle hopladı. Acele etmedi. Sadece oturup bekledi.

Bir sabah çiftliğin üzerinden soğuk bir rüzgâr esti. Kuzu ağılın köşesinde titriyordu. Oliver eski bir battaniye getirip çitin üzerine örttü. 'Bu seni sıcak tutacak,' dedi. Kuzu battaniyeyi kokladı ve yumuşakça meledi. Oliver gülümsedi. 'Yarın döneceğim,' diye söz verdi.

Büyükbaba Walter Oliver'a su yalağını nasıl dolduracağını öğretti. 'Hayvanların her gün taze suya ihtiyacı var,' dedi. Oliver ağır kovayı sürükledi, birazını çizmelerine döktü. Kuzu onu meraklı gözlerle izledi. Oliver bitirdiğinde kuzu ona doğru bir adım attı. Oliver nefesini tuttu. 'Merhaba,' diye fısıldadı. Kuzu meledi ve geri çekildi.

Günler haftalara dönüştü. Oliver düzenini korudu: hayvanları besle, suyu kontrol et, kuzuyu ziyaret et. Bazen kuzu onu görmezden geldi. Bazen saklandı. Ama Oliver her zaman geri döndü. 'Neden denemeye devam ediyorsun?' diye sordu Büyükanne Ruth. 'Çünkü bana ihtiyacı var,' dedi Oliver. 'Ve ben söz verdim.' Büyükanne Ruth gülümsedi ve ona sarıldı.

Yağmurlu bir gün Oliver dışarı çıkamadı. Kuzuyu pencereden izledi. Kuzu çisenti içinde durmuş, eve doğru bakıyordu. Oliver el salladı. Kuzu meledi. 'Gelebilir gelmez geleceğim,' diye seslendi Oliver. Büyükanne Ruth sıcak çikolata getirdi. 'Sabır da bir çiftlik işidir,' dedi. Oliver başını salladı ve yağmuru izledi.

Ertesi sabah güneş geri döndü. Oliver ağıla koştu. Kuzu onu gördü ve tırıs tırıs yanına geldi. Çizmesini kokladı ve meledi. Oliver kıkırdadı. 'Beni hatırladın!' dedi. Kuzu eline burnunu sürttü. Çıngırağı çınladı. Oliver içten içe ısındı. Sabırlı olmuştu ve şimdi kuzu ona güveniyordu.

Oliver kuzuya bir numara öğretmeye karar verdi. Bir parça elma uzattı. 'Buraya gel, küçük kuzu,' diye seslendi. Kuzu başını yana eğdi. Bir adım attı. Sonra bir adım daha. Sonunda elinden elmayı kemirdi. 'Başardın!' diye sevindi Oliver. Kuzu meledi ve kuyruğunu salladı. Oliver'ın duyduğu en mutlu sestti bu.

O günden sonra kuzu Oliver'ı her yerde izledi. O tavukları beslerken arkasından tırıs tırıs yürüdü. O yalağı doldururken çitin yanında bekledi. Büyükbaba Walter kıkırdadı. 'Ömür boyu bir dost edindin,' dedi. Oliver ışıldadı. 'O benim en iyi arkadaşım,' dedi. Kuzu da onaylarcasına meledi.

Yaz solmaya başladı. Yapraklar altın rengine döndü. Oliver yakında eve dönmesi gerektiğini biliyordu. Kuzuyla ağılda oturdu. 'Seni özleyeceğim,' diye fısıldadı. Kuzu başını dizine koydu. Büyükanne Ruth onları orada buldu. 'İyi iş çıkardın, Oliver,' dedi. 'Her gün geldin.' Oliver başını salladı ve kuzuya sarıldı.

Son gün Oliver hayvanları son bir kez besledi. Su yalağını doldurdu ve ağılı temizledi. Sonra kuzunun yanına diz çöktü. 'Gelecek yaz döneceğim,' diye söz verdi. Kuzu meledi ve elini yaladı. Oliver güldü. 'Sana bir elma getireceğim,' dedi. Kuzu kuyruğunu sallarken çingırağı çınladı.

Otobüs uzaklaşırken Oliver pencereden el salladı. Kuzu çitin yanında durmuş, onun gidişini izliyordu. Büyükanne Ruth önlüğünü salladı. Büyükbaba Walter şapkasını kaldırdı. Oliver içinde sıcak bir parıltı hissetti. Hayvanların her gün gelenlere güvendiğini öğrenmişti. Ve sözünü tutacağını biliyordu.

Eve dönünce Oliver her gün kuzuyu düşündü. Onun resimlerini çizdi ve arkadaşlarına çiftliği anlattı. Bir sonraki ziyareti için elma çekirdeklerini biriktirdi. 'Hayvanlarla ilgilenmek sabır ister,' dedi annesine. 'Ve düzenini korumalısın.' Annesi gülümsedi. 'Bu yaz büyümüşsün,' dedi. Oliver başını salladı. Gelecek yazı sabırsızlıkla bekliyordu.